

Čas Prozreteľnosti – Čas Lásky

19. NED. CEZ ROK - B - 2018 – obnova manž. sľubov

1. č. - 1 Kr 19,4-8 - 2. č. - Ef 4,30-5,2; Ev - Jn 6,41-51

⁴¹ Židia na neho šomrali, lebo povedal: „Ja som chlieb, ktorý zostúpil z neba,“ ⁴² a hovorili: „Vari to nie je Ježiš, Jozefov syn, ktorého otca a matku poznáme? Ako teda hovorí: „Zostúpil som z neba?!“

⁴³ Ježiš im odpovedal: „Nešomrite medzi sebou! ⁴⁴ Nik nemôže prísť ku mne, ak ho nepritiahne Otec, ktorý ma poslal. A ja ho vzkriesim v posledný deň. ⁴⁵ U Prorokov je napísané: „Všetkých bude učiť sám Boh.“ A každý, kto počul Otca a dal sa poučiť, prichádza ku mne. ⁴⁶ Nie že by bol niekto videl Otca; iba ten, ktorý je od Boha, videl Otca. ⁴⁷ Veru, veru, hovorím vám: Kto verí, má večný život.

⁴⁸ Ja som chlieb života. ⁴⁹ Vaši otcovia jedli na púšti mannu a pomreli. ⁵⁰ Toto je ten chlieb, ktorý zostupuje z neba, aby nezomrel nik, kto bude z neho jesť. ⁵¹ Ja som živý chlieb, ktorý zostúpil z neba. Kto bude jesť z tohoto chleba, bude žiť naveky. A chlieb, ktorý ja dám, je moje telo za život sveta.“

Kresťanstvo je poslanie – pripomenul nám sv. Ján Pavol II.
A v ňom máte aj povolanie a špeciálne poslanie...

Dnešný text Evanjelia nás vovádza do ponúk Ježiša ohľadom seba ako chleba života.

Boh sám zjavuje svojho Syna ako Vtelené Slovo, vstupuje do našej ľudskej reality. Naše telo sa potrebuje aj zmyslami dotknúť Kristovho Tela. Podľa neho sa chceme nechať tvarovať. Aj svojím človečenstvom máme vstúpiť do skutočnosti Boha. „Ja som Živý chlieb, ktorý zostúpil z neba. Kto je z tohto chleba, bude žiť naveky.

Eucharistia je telo obetované z lásky. Eucharistia je teda najväčšie manželstvo, lebo aj Manželstvo je telo obetované z lásky.

„A chlieb, ktorý ja dám, je moje telo, ktoré obetujem za život sveta.“

Svet žije a existuje vďaka obeti. Keby medzi nami zhasla schopnosť obetovať sa, zhasol by život. Eucharistia je tým pokrmom, z ktorého môžeme čerpať silu k obeti. Eucharistia je obetou.

Milujúci hovorí milovanému: - Mám ťa rád, až by som ťa zjedol. My môžeme dnešnú rodinu vidieť v prúde dejín spásy,

- ako miesto, **kde sa spása deje**
- a tým aj ako miesto, **kde sa o spásu svedčí**
- a **kde sa spása zvestuje.**

Ak nenájde viac sympatie voči tomuto zväzku, schopnému umožniť novým generáciám vymaniť sa z nedôvery a ľahostajnosti, budú deti prichádzať na svet čoraz viac z tohto zväzku vykorenené, a to už od materského lona. Spoločenská devalvácia tohto stabilného a životodarného zväzku muža a ženy je istotne stratou pre všetkých.

- Musíme opäť priznať česť manželstvu a rodine!
- Muž je celý pre ženu a žena je celá pre muža.

Nedokážeme to nijako inak, iba poctivým životom našich sviatostných manželstiev a z nich vznikajúcich domácich cirkvi, ktoré prerastajú do Cirkvi.

V týchto dňoch sme pripomínali:

- Potrebujeme tomuto svetu vytrvalo ponúkať pohľad na krásu sviatosti manželstva a nesmieme podliehať móde... pseudomanželstiev.
- Kde je krása vnímateľná a cítiateľná, tam je život, tam sa bude žiť krása mužskosti a ženskosti, teda krása sviatostného manželstva...

Ikona sviatosti manželstva – utkaný obraz – máte ho na karte Verím manželov.

Tento utkaný obraz pozostáva z farebných nití.

Ide vlastne o utkanú ikonu - čiže obraz z látky ktorý vyjadruje prepojenie toľkých životov cez sviatosť manželstva, celý spoločný život manželov, celú sieť vzťahov, ktoré sa spleťú medzi nimi, ich deťmi a svetom, budú naplnené a posilnené milosťou sviatosti, ktorá vyviera z tajomstva Vtelenia a Veľkej noci, v ktorej Boh ukázal celú svoju lásku k ľudstvu, a intímne sa s ním spojil. (Amoris laetitia 74)

Ako vlastne utkať takúto látku a takýto obraz?

Predstavte si nejaký starý tkáčsky stav...

Ako sa tká každodenný život - je to milosť ktorú treba uskutočňovať. Každá rodina je originál. A každá rodina si teda svojou látkou môže vytvárať svoj obraz a môže sa snažiť o vytvorenie niečoho krásneho. Pri tkaní nie je len tá rôznosť obrazu, ale aj to opakovanie... Každý deň sa potrebuje niečo opakovať.

Pritom nestačí, aby sme boli jednofarební, aby sme boli len všední - sú nite, ktoré sú vzácnejšie... s týmito vzácnymi niťami treba robiť niečo špeciálne...

Čo mi ponúkajú tieto nite, ktoré mám každodenne k dispozícii.

„Kresťanské manželstvo nie je len láska ktorá miluje na kríži, ale táto láska je prítomná aj medzi manželmi. Kresťanské manželstvo je znamením, ktoré nielen naznačuje ako veľmi Kristus miloval svoju Cirkev v zmluve spečatenej na kríži, ale túto lásku sprítomňuje v spoločenstve manželov. Spájajúc sa v jednom tele, predstavujú zasnúbenie Božieho Syna s ľudskou prirodzenosťou. Preto «v radoostiach lásky a ich rodinného života im Kristus už na tomto svete dáva vopred okúsiť Baránkovu svadobnú hostinu». Hoci «analógia medzi párom manžel-manželka, a Kristus-Cirkev» je «nedokonalá analógia», pozýva nás prosiť Pána, aby svoju lásku vliadol do ohraničení manželských vzťahov.» (Amoris laetitia 73)

Toto je vlastne utkaná ikona - z jednej strany obraz a z druhej strany môžeme zavrniť to, ako tento obraz namáhavo a systematicky vzniká.

- Sú to tie každodenné nite ktoré vytvárajú na druhej strane ten vzácny obraz - «keď muž a žena slávia sviatosť manželstva (nie iba obrad, ale celý život), Boh sa v nich takpovediac "zrkadlí", vtláča do nich vlastné črty a nezmazateľný charakter svojej lásky.
- Manželstvo je ikonou lásky Boha k nám.
- Vskutku, aj Boh je spoločenstvo: tri osoby - Otec, Syn a Duch Svätý - žijú spolu odjakživa a navždy v dokonalej jednote.
- A práve toto je mystérium manželstva: Boh z dvoch manželov robí jedno bytie».
- Z toho vyplývajú veľmi konkrétne a každodenné dôsledky, pretože manželia «v sile sviatosti dostávajú vlastné a osobitné poslanie, aby mohli zobrazovať - od najjednoduchších, obyčajných vecí - tú lásku, ktorou Kristus miluje svoju Cirkev, a neustále darúva svoj život za ňu» (Amoris laetitia 121).

Takže manželia ktorí prežívajú rozličné udalosti počas dňa, dá sa povedať, že sú to nite rozličných farieb, ako keby nemali ani súvis a preda tam čosi je, pretože sviatosť manželstva prepleta tieto nite tak, aby vznikol obraz ktorý vidíme na druhej strane tej látky.

Pápež Pius XI. učil, že takáto láska preniká všetky povinnosti manželského života a «patrí jej akoby primát vznešenosti». Vskutku, takáto silná láska, vyliata Duchom Svätým, je odrazom nezničiteľného spojenia medzi Kristom a ľudstvom,

ktoré vyvrcholilo darovaním sa až do konca, na kríži: «Duch, ktorého vylieva Pán, darúva nové srdce a robí muža a ženu schopnými milovať sa tak, ako nás miloval Kristus. Manželská láska dosahuje tú plnosť, ku ktorej je vnútorne určená, totiž nadprirodzenú manželskú lásku

Predstavme si náš už dávno známy svietnik sviatosti manželstva – je to na našom známom videu. Don Bonetti ho tohto roku na audiencii vysvetľoval pápežovi Františkovi. *Duch Svätý, ktorý je plnosťou života „znázornený“ „logickou“ nenahraditeľnosťou tretej časti sviečky, bieleho vosku, ktorý sa roztápa modrou mužskou a červenou ženskou časťou horiacej sviečky.* Naše oči môžu vidieť, že táto biela časť sviečky je nenahraditeľná, ak má láska medzi manželmi trvať a horieť. Bez darov Ducha by manželská láska bola iba produktom manželov, výsledkom pre seba. Naproti tomu, aj keby si to manželia neuvedomovali, plameň Ducha pôsobí, aby sa ich vosk roztápal. Manželstvo je stretnutím, lebo toto stretnutie je miestom, kde sa Boh v osobe Ženícha Spasiteľa ujal iniciatívy pre spojenectvo lásky a vernosti: sviatosť manželstva je teda stretnutie, nie rande vo svadobný deň, ale stretnutie, ktoré trvá: Ježiš zostáva s manželmi stále! Ale to nestačí: v tomto zotrúvaní Ježiš povyšuje manželskú lásku na božskú lásku: „autentická manželská láska je povýšená v božskej láske“ (Gaudium et Spes 48).

„Ak je čas hovoriť, že rodina je domáca cirkev, tak bez veľkých slov, spomína o rodine manžela Jureka Cieselského Karol Wojtila, lebo žili ducha evanjelia nenápadne, takmer nebadateľne, ale pri vstupe do ich domu, som cítil, že to naozaj je domáca cirkev, a že tento rys vyjadroval najmä otec (...) Ak o ňom písal a hovoril neskôr ako pápež v 1985 – tak aj preto, že Jurek dosahoval vysokú úroveň bežného kresťanského života a spolu s manželkou VÚBKMŽ – vysokú úroveň bežného kresťanského manželského života... – to je program aj pre každého z nás. Nemôžeme byť troškári – ale naozaj potrebujeme žiť VUBKMŽ... – takto o tom hovorí František nemožno sa uspokojiť len s priemerným životom ale má rásť v priateľstve s Pánom...

Ale tú nemožno dosahovať bez Eucharistie... V Eucharistii prijímame živého Krista.

Urob si rozhodnutie, že dnes budeš milovať svoju manželku viac ako včera a zajtra viac ako dnes.

Dom Sviatosti manželstva

- Tento sviatostný dom rodiny vďaka pôsobeniu Ducha v sebe vytvára sviatostný charakter, kde je prítomný Kristus. A tak „sme Kristovou lúbeznou vôňou pre Boha uprostred tých, čo sú na ceste spásy, i tých, čo idú do záhuby. Jedným vôňou smrti na smrť, druhým vôňou života pre život.“ (2 Kor 2, 15-16) Každý kto k nám príde musí byť preniknutý touto Kristovou vôňou a musí ju od nás niesť do sveta. A my keď odchádzame do zamestnania a deti do školy – tiež nesieme Kristovu lúbeznú vôňu...

Sám Duch sa postará o všedné dni rodiny prostredníctvom svojich siedmich darov, ktorými prevracia logiku sveta a dáva (zadarmo!) extázu lásky. To je *mystika manželstva* pre dobro sveta: manželia sú ustanovení a poslaní na duchovnú misiu (čiže na misiu Ducha, treba to znova zdôrazniť).

Dary Ducha Svätého sú tieto: dar múdrosti, dar rozumu, dar rady, dar sily, dar poznania, dar nábožnosti a dar bázne voči Bohu. Múdrost' je to, čo v nás koná Duch Svätý, aby sme videli všetky veci Božími očami. „Vie“ o Bohu, vie, ako Boh pôsobí, rozoznáva, kedy je nejaká vec od Boha a kedy nie je od Boha; chápe to prostredníctvom tej múdrosti, ktorú Boh dáva našim srdciam. Srdce múdreho človeka má v tomto zmysle „chuť pre Boha“. Keď sa dvaja manželia – manžela a manželka – hádajú a potom sa na seba ani nepozrú, a ak sa pozrú, tak so zamračenou tvárou: je toto Božia múdrost'? Nie! Avšak, keď povie: „Búrka prešla, udobrim sa“ a znova urobia ústretový krok smerom k zmiereniu: je toto múdrost'?

Áno, toto je dar múdrosti. Nenadobúda sa učením, je to dar Ducha Svätého. Preto máme prosieť Pána, aby nám dal Ducha Svätého, aby nám dal dar múdrosti, ktorá nás učí hľadieť Božími očami, cítiť Božím srdcom, hovoriť Božími slovami. S touto múdrosťou poďme vpred, budujme rodinu, budujme Cirkev a všetci sa posväťme.

Dar rozumu nám umožňuje „*intus legere*“, - „čítať vo vnútri“, chápať veci tak, ako ich zamýšľal Boh, ako ich chápe on, s Božím rozumom a preto je úzko spätý s vierou a je darom, ktorým Duch Svätý uschopňuje naše svedomie urobiť konkrétnu voľbu v spoločenstve s Bohom, podľa Ježišovej logiky a jeho evanjelia. Základnou podmienkou pre uchovanie tohto daru je modlitba. Modlitbou vytvárame priestor pre Ducha, aby prišiel a pomohol nám v danej chvíli, aby nám poradil, čo

máme my všetci konať, naučíme sa pýtať Pána: «Čo si želaš ty?», prosiť si o radu od Pána. A toto robíme prostredníctvom modlitby. A sú tu tie ďalšie... ale dnes v tomto Prozretel'nostnom čase sú dôležité tieto dve...

Nesmieme v budúcnosti žiaden pár ponechať na seba... V tomto sviatostnom tele musíme robiť sieť vzťahov..., ktorá je reálna medzi manželskými pármami... – aby sme aj predchádzali manželským krízam, aby aj vtedy keď krízy prídu, aby sme ich už neriešili ex post... ako nevyhnutné v tej chvíli... ale aby sme štrukturálne krízam a rozvodom predchádzali...

Duchovní učitelia nám pripomínajú, že kto v živote viery nenapreduje, ten ustupuje.

Ak to poslanie má byť aj naším tak v sile Eucharistie, v sile eucharistickej lásky. Táto láska nie je homogenizovaná, ale je trojičným zázrakom - Rodina teda prežíva „Turíce jednoty“, v nej je Trojica prítomná skutočne/tajomne, až tak, že rodina sa stáva jej chrámom vo svete. Preto Duch je sprievodcom a normou manželov. „Oni nielen bývajú v jednom dome, ale sa aj usilujú spoločný domov a vytvárajú ho tým, že „bývajú“ každý v srdci toho druhého ...

Juraj Ciesielski - Rozhodne a dôsledne sa usiloval o svätosť, ale nikdy o tom nehovoril. Bol ponorený do sveta, zapojený do rôznych aspektov života, ale mal, svetlo zhora - ako nadprirodzenú orientáciu." Bol naplno kresťanom dvadsiateho storočia , ktorý dal svoj život ako svedectvo o láske k Bohu a blížnemu. A žil vysokú úroveň bežného kresťanského manželského života, do ktorého ste povolaní aj Vy všetci....
Mária – ikona – ustavične horiaci ker – keď sme pri nej horíme...